

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4619/2553

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายวัฒนา จิวจินดา จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 148, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. 2542
มาตรา 14

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องคดีหลังอ้างเหตุความมีหนี้สินล้นพ้นตัวของจำเลยเนื่องจากจำเลยไม่มีทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้โจทก์ได้และจำเลยถูกเจ้าหนี้อื่นยึดทรัพย์ตามหมายบังคับคดีซึ่งเป็นเหตุที่เกิดขึ้นใหม่ อันเป็นคนละเหตุกับคดีก่อนที่อ้างว่าโจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้ไม่น้อยกว่า 2 ครั้ง มีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่า 30 วัน การที่โจทก์ฟ้องคดีหลังซึ่งเป็นคดีล้มละลายเช่นเดียวกับคดีก่อนจึงมิได้เป็นการรื้อร้องฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันกับเหตุในคดีก่อนซึ่งมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องตาม ป.วิ.พ. มาตรา 148 ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.2542 มาตรา 14 ไม่เป็นฟ้องซ้ำ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเป็นหนี้โจทก์ในมูลหนี้ตามคำพิพากษาของศาลแพ่งคดีหมายเลขแดงที่ 13068/2540 ซึ่งพิพากษาตามยอมให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ 4,246,561.04 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีจากต้นเงิน 3,342,330 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยผ่อนชำระเป็น รายเดือน กำหนดชำระให้เสร็จสิ้นภายใน 12 เดือน นับแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2540 กับค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนที่ศาลไม่ได้สั่งคืน หลังจากศาลมีคำพิพากษาจำเลยไม่ชำระหนี้โจทก์ขอศาลออกหมายบังคับคดี แต่จำเลยไม่มีทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้ได้และจำเลยถูกยึดทรัพย์ตามหมายบังคับคดีในคดีอื่นซึ่งเป็นทรัพย์ติดจำนองและไม่เพียงพอชำระหนี้โจทก์ผู้รับจำนองในคดีดังกล่าว จำเลยยังคงเป็นหนี้โจทก์คำนวณถึงวันฟ้องเป็นเงิน 6,929,143.65 บาท จำเลยเป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว ขอให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาดและพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย จำเลยให้การว่า จำเลยประกอบกิจการผลิตที่นอนฟองน้ำจำหน่ายใช้ชื่อทางการค้าว่า "ร้านที่นอนรุ่งโรจน์" มีกำไรจากการประกอบกิจการดังกล่าวไม่ต่ำกว่าเดือนละ 300,000 บาท จำเลยสามารถหาเงินมาชำระหนี้โจทก์ได้โจทก์เคยยื่นฟ้องจำเลยเป็นคดีล้มละลายมาครั้งหนึ่งแล้วในคดีหมายเลขแดงที่ 1293/2547 ซึ่งศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง ขอให้ยกฟ้องศาลล้มละลายกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาด ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 14 และให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยหักจากกองทรัพย์สินของจำเลย เฉพาะค่าทนายความให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนดตามที่เห็นสมควร จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่าจำเลยเป็นหนี้โจทก์ตามคำพิพากษาศาลแพ่งคดีหมายเลขแดงที่ 13068/2540 ซึ่งพิพากษาให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ 4,246,561.04 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีจากต้นเงิน 3,342,330 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ โดยผ่อนชำระเป็นรายเดือนเดือนละไม่น้อยกว่า 30,000 บาท กำหนดชำระให้เสร็จสิ้นภายใน 12 เดือนนับแต่วันที่ 3 กรกฎาคม

2540 กับค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนที่ศาลไม่สั่งคืนหลังจากศาลมีคำพิพากษาจำเลยไม่ชำระหนี้
คำนวณยอดหนี้ถึงวันฟ้องคดีนี้เป็นเงิน 6,929,143.65 บาท โจทก์ขอศาลออกหมายบังคับคดีและ
สืบหาทรัพย์สินของจำเลยโดยยื่นคำขอตรวจสอบการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินของจำเลยที่สำนักงานที่ดิน
ซึ่งจำเลยมีภูมิลำเนาอยู่แล้วไม่พบว่าจำเลยมีกรรมสิทธิ์ที่ดินแต่อย่างใด และจำเลยถูกยึดทรัพย์ตาม
หมายบังคับคดีในคดีของศาลแพ่งหมายเลขแดงที่ 29046/2540 ซึ่งเป็นที่ดินจำนวน 8 แปลง
พร้อมสิ่งปลูกสร้างอันเป็นทรัพย์จำนองและไม่พอชำระหนี้แก่โจทก์ผู้รับจำนองในคดีดังกล่าว กรณี
ต้องด้วยข้อสันนิษฐานว่า จำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483
มาตรา 8 (5) มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องซ้ำกับ
คดีหมายเลขแดงที่ 1293/2547 ของศาลล้มละลายกลางหรือไม่ เห็นว่า คดีหมายเลขแดงที่
1293/2547 ของศาลล้มละลายกลาง โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเป็นหนี้โจทก์ตามคำพิพากษามาตามยอม
ของศาลแพ่งคดีหมายเลขแดงที่ 13068/2540 รวมต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงิน 5,808,985.85
บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินไม่น้อยกว่า 1,000,000 บาท โจทก์ได้มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้ไม่
น้อยกว่าสองครั้งซึ่งมีระยะเวลาห่างกันไม่น้อยกว่าสามสิบวันและจำเลยได้รับหนังสือทวงถามแล้ว
แต่จำเลยไม่ชำระหนี้ นอกจากนี้จำเลยถูกกรมสรรพากรยึดที่ดินโฉนดเลขที่ 13440 ตำบลสามเสน
ใน (บางซื่อฝั่งใต้) อำเภอดุสิต (บางซื่อ) กรุงเทพมหานคร ซึ่งติดจำนองสถาบันการเงินอื่นในวงเงิน
15,000,000 บาท จำเลยไม่มีทรัพย์สินอื่น ที่ดินจำนองดังกล่าวไม่พอชำระหนี้จำนอง หนี้
ค่าภาษีอากรและหนี้โจทก์ จึงต้องด้วยข้อสันนิษฐานว่า จำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัว ขอให้มีคำสั่ง
พิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยเด็ดขาด และพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลาย ศาลล้มละลายกลาง
พิพากษายกฟ้องโดยวินิจฉัยว่า จำเลยนำสืบได้ว่า จำเลยมีที่ดินโฉนดเลขที่ 13440 มีราคามากกว่า
หนี้ที่ค้างชำระแก่โจทก์และหนี้จำนองรวมกัน กรณีจึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัว คดี
ถึงที่สุดแล้วส่วนคดีนี้โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเป็นหนี้โจทก์ตามคำพิพากษามาตามยอมของศาลแพ่งในคดี
เดียวกันซึ่งคำนวณยอดหนี้ถึงวันฟ้องเป็นเงิน 6,929,143.65 บาท โจทก์ขอศาลออกหมายบังคับคดี
แล้ว แต่จำเลยไม่มีทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้ได้ และจำเลยถูกยึดทรัพย์ตาม
หมายบังคับคดีในคดีอื่น ซึ่งทรัพย์ที่ยึดเป็นทรัพย์ติดจำนองและไม่พอชำระหนี้แก่เจ้าหนี้โจทก์
ผู้รับจำนอง ต้องด้วยข้อสันนิษฐานว่า จำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัว ขอให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของ
จำเลยเด็ดขาดและพิพากษาให้จำเลยเป็นบุคคลล้มละลาย เห็นว่า แม้คดีหมายเลขแดงที่
1293/2547 ของศาลล้มละลายกลางกับคดีนี้ โจทก์จะนำหนี้ตามคำพิพากษามาตามยอมของศาลใน
คดีเดียวกันมาฟ้องจำเลย และมีประเด็นอย่างเดียวกันว่า จำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่ก็ตาม แต่
เหตุที่อ้างว่าจำเลยเป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวในคดีหมายเลขแดงที่ 1293/2547 ของศาลล้มละลาย
กลางกับคดีนี้เป็นคนละเหตุกัน ประกอบกับทรัพย์จำนองที่จำเลยนำสืบและเป็นเหตุให้ศาลวินิจฉัย
ยกฟ้องโจทก์ในคดีดังกล่าว จำเลยได้โอนขายให้แก่บุคคลภายนอกเพื่อชำระหนี้สถาบันการเงินอื่น
ไปแล้ว โจทก์ฟ้องคดีนี้อ้างเหตุความมีหนี้สินล้นพ้นตัวของจำเลยโดยจำเลยไม่มีทรัพย์สินอย่างหนึ่ง
อย่างใดที่จะพึงยึดมาชำระหนี้โจทก์ได้และจำเลยถูกเจ้าหนี้อื่นยึดทรัพย์ตามหมายบังคับคดีซึ่งเป็น
เหตุที่เกิดขึ้นใหม่ ดังนั้นฟ้องโจทก์คดีนี้จึงมิได้รื้อรองฟ้องกันอีกในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัย
เหตุอย่างเดียวกันกับเหตุในคดีหมายเลขแดงที่ 1293/2547 ของศาลล้มละลายกลาง ตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลาย
และวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.2542 มาตรา 14 ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงไม่เป็นฟ้องซ้ำกับคดี
หมายเลขแดงที่ 1293/2547 ของศาลล้มละลายกลาง ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ.

องค์คณะ

ณรงค์ ทองจีน · สมศักดิ์ จันทร์ · พิชัย อภิชาติอำมฤต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/4619/2553>